

grunde i skovene. Det kan da ikke komme som en overraskelse for miljøministeren, at vores idé med at rejse den her debat netop var at undgå byggegrunde i skovene. Hvordan kan ministeren i sin vildeste fantasi tro, at vi bare ville undgå det i morgen?

Vi er selvfølgelig interesseret i, at der ikke bliver udstykket byggegrunde i skovene, og at statsskovene ikke bliver privatiseret. Derfor er vi selvfølgelig også interesseret i en vedtagelse, der er lidt mere værd end et A4-ark; vi er selvfølgelig interesseret i en vedtagelse, der holder. Når ministeren ikke engang kan give tilsagn, men åbner op for al usikkerheden i 2003, synes vi, det er for lidt. Det er alt, alt for slapt, og jeg kan slet ikke forstå, hvordan ministeren kan blive overrasket.

Så vil jeg godt sige, at at kalde hr. Eyvind Veselbo for et lille smuthul synes jeg måske er lidt af en overdrivelse. Han er dog trods alt ministerens bydreng, Venstres miljøpolitiske ordfører og formand for Folketingets Miljøudvalg.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det kan altså ikke nytte noget, at miljøministeren bliver så vred på andre over sine egne selvskabte problemer. Hele problemet opstod jo, da miljøministeren på egen hånd udtalte i Jyllands-Posten den 8. februar i år, at han overhovedet ikke ville afvise en privatisering af nogle af statens skove. »Det kan jeg sagtens forestille mig«, sagde miljøministeren.

Han sagde også: »Hvorfor kan kommunerne ikke få lov til at tilbyde attraktive byggegrunde inde i skovene ... Det vil jeg lave om på.«

Vi andre troede så, at miljøministeren måske havde fortrudt det, og at vi nu kunne lave en vedtagelse i dag, der sluttede den diskussion med at sige, at sådan bliver det ikke.

Så bliver der skabt usikkerhed ved, at hr. Veselbo, Venstres miljøordfører, i dag, hvor debatten skal finde sted, siger: Nej, nej, de planer arbejder vi skam videre på.

Venstres ordfører i debatten siger, at der ingen aktuelle planer er – man må forstå, at de hurtigt kan komme op af skuffen – og ministeren vil ikke herfra sige, at dette er en garanti for, planerne ikke bliver gennemført i den nuværende regeringsperiode.

Så er det da klart, at der er skabt maksimal usikkerhed. Derfor er der ingen grund til at blive vred. Ministeren har to muligheder: at lade usikkerheden fortsætte eller komme op og sige

helt klart, at planerne ikke bliver til noget i den aktuelle valgperiode.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 16.15

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 49 af Søren Gade (V) og Helle Sjelle (KF) (*se foran*) vedtoges med 70 stemmer (V, DF, KF, RV og KRF); 39 (S, SF og EL) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til miljøministeren:

»Hvordan vil regeringen – set i lyset af de planlagte besparelser på miljøområdet, herunder på vedvarende energi – sikre, at Danmark fremover kan opfylde nationale målsætninger og internationale forpligtelser på klimaområdet?«

Af Ole M. Nielsen (KRF), Bodil Kornbek (KRF), Jann Sjursen (KRF) og Tove Videbæk (KRF). (Forespørgslen anmeldt 5/2 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 8/2 2002).

Begrundelse

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har desværre i regeringens politik konstateret en række tiltag, der helt klart forringer mulighederne for at opfylde Danmarks nationale og internationale forpligtelser på klimaområdet, og det synes vi er alvorligt.

Det drejer sig om besparelser på miljøområdet, besparelser på forskning og investering i vedvarende energi, altså begrænsninger i de aktive handlinger for at nedbringe udledning af drivhusgasser.

Men vi ser også tiltag eller mangel på tiltag, der måske umuliggør opfyldelsen af målene, f.eks. har skattestoppet jo som effekt, at det reducerer de grønne afgifters virkning og begrænsningen af forbruget, når afgifterne ikke pristalsreguleres.